

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 36

Vydána dne 29. prosince 1958

Cena Kčs 1,—

OBSAH:

(87. a 88.) 87. Zákon o stavebním řádu. — 88. Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění o úpravě promlčecích lhůt u majetkových a mimořádných dávek.

87 Zákon

dne 12. prosince 1958

o stavebním řádu

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

Tento zákon upravuje povolování a provádění staveb všeho druhu a prací na nich, užívání a údržbu staveb a opatřování potřebných nemovitostí a práv tak, aby odpovídaly ekonomickým, provozním, technickým a bezpečnostním požadavkům a vyhovovaly kulturním, sociálním a jiným zájmům společnosti.

Oddíl I

Projektování a provádění staveb

§ 2

Stavby a stavební práce lze provádět jen podle předepsané projektové a rozpočtové dokumentace (dále jen „dokumentace“) a podle rozhodnutí o přípustnosti stavby.

§ 3

Změny stavby nebo práce odstraňující účinky opotřebení stavby vyžadují rozhodnutí o přípustnosti stavby, vyměňují-li se kon-

strukční části stavby, mění-li se její půdorysné nebo výškové uspořádání nebo její vzhled anebo upravuje-li se stavba nebo její část pro jiný způsob užívání. Pokud prováděcí předpisy nestanoví jinak, musí být ostatní stavební práce předem ohlášeny stavebnímu úřadu.

§ 4

Stavby a stavební práce smějí provádět stavební a montážní organizace socialistického sektoru anebo jiné organizace socialistického sektoru, jsou-li pro tento účel odborně vybaveny. Ostatní organizace a osoby smějí provádět stavby a stavební práce, je-li zaručeno odborné vedení a dá-li k tomu souhlas stavební úřad.

Oddíl II

Užívání, údržba, úpravy a zboření staveb

§ 5

(1) Dokončených staveb nebo jejich dokončených provozně ucelených částí lze užívat jen k povoleným účelům.

(2) Změny ve způsobu užívání staveb, v provozním zařízení, ve způsobu výroby nebo podstatné rozšíření výroby jsou přípustné, jen vydá-li příslušný orgán nové povolení k uvedení do trvalého provozu (užívání). Povolení nelze vydat, jestliže by bylo v rozporu s důležitými místními zájmy.

§ 6

Vlastník je povinen udržovat stavbu v řádném a užitelném stavu podle rozhodnutí závazných pro provedení stavby a její uvedení do trvalého provozu (užívání).

§ 7

(1) Stavební úřad může vlastníku stavby nařídít, aby provedl na svůj náklad stavební úpravy nezbytné z důvodů obecného zájmu.

(2) Nemůže-li vlastník uhradit náklad na úpravu stavby, nebo nemá-li z ní užitek anebo má-li z ní užitek jen nepatrný v poměru k nákladu, může vlastníkovu na jeho žádost přispět stát. O žádosti rozhodne stavební úřad, který také stanoví podmínky poskytnutí příspěvku na úpravu stavby.

(3) Ustanovení předchozích odstavců se nevztahují na případy asanace.

§ 8

(1) Hrozí-li stavba nebo její část zřícením nebo ohrožuje-li bezpečnost nebo zdraví osob a nelze-li ji hospodárně opravit, nařídí stavební úřad vlastníku její zboření.

(2) Stavební úřad může také nařídít zboření stavby nebo její části, byla-li provedena bez rozhodnutí o přípustnosti stavby nebo v rozporu s ním anebo odchýlně od schválené dokumentace.

(3) Ke zboření stavby nebo její části, pokud nebylo nařízeno, je třeba povolení stavebního úřadu.

(4) Náklady spojené se zbořením stavby nebo její části nese její vlastník. Náklady zabezpečovacích prací, nutných pro vadný stav sousední stavby anebo její části, nese vlastník této stavby.

(5) Nařídí-li stavební úřad zboření stavby z důvodů bezpečnosti (odstavec 1), nařídí také uživateli bytů a jiných místností ve stavbě anebo její části, která má být zbořena, jejich vyklizení.

Oddíl III

Stavební úřady, stavební řízení a státní stavební dohled

§ 9

(1) Působnost podle tohoto zákona vykonávají stavební úřady, pokud z jednotlivých ustanovení neplyne něco jiného.

(2) Stavebním úřadem je

- a) výkonný orgán místního národního výboru, který má řádně vybudovanou stavební službu a který určí rada krajského národního výboru po slyšení rady okresního národního výboru vyhláškou v úředním listě,
- b) jinak výkonný orgán okresního národního výboru.

(3) Prováděcí předpisy stanoví, v kterých dalších případech vykonávají výkonné orgány místních národních výborů působnost stavebního úřadu, popřípadě v kterých případech může výkonný orgán okresního národního výboru přenést působnost stavebního úřadu na výkonný orgán místního národního výboru.

(4) Jde-li o stavbu prováděnou v obvodu několika stavebních úřadů, provede řízení a vydá rozhodnutí nejbližší společně nadřízený orgán. Tento orgán může stanovit, že řízení provede a rozhodnutí vydá některý z podřízených výkonných orgánů národních výborů.

§ 10

(1) Před započatím stavebních prací je stavebník povinen požádat stavební úřad o vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby a předložit předepsanou dokumentaci.

(2) Před vydáním rozhodnutí provede stavební úřad místní šetření, k němuž pozve stavebníka a ostatní účastníky řízení, dotčené orgány státní správy a orgány inspekce práce, projektanta a organizaci, která provede stavbu. Od místního šetření může upustit, jen jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a jeho okolí a dovoluje-li to druh, rozsah nebo způsob stavby.

(3) U staveb, jejichž dokumentace je schvalována podle předpisů o dokumentaci investiční výstavby, stavební úřad

- a) přezkoumá soulad dokumentace s územními plány, zda jsou dodrženy podmínky územního rozhodnutí a zastavovacího plánu a zda je zaručena komplexnost a plynulost výstavby;
- b) zajistí vyjádření všech dotčených orgánů státní správy a orgánů inspekce práce a jejich vzájemný soulad;
- c) přezkoumá vyjádření účastníků řízení a jejich námítky.

(4) Stavební úřad může přezkoumat dokumentaci i z hledisek jiných předpisů o provádění staveb a vyžádat si k tomu její doplnění.

(5) U staveb, na které se nevztahují předpisy o schvalování dokumentace investiční výstavby, přezkoumá stavební úřad dokumentaci z hledisek uvedených v odstavci 3 a z hledisek požadavků kladených na provedení a vybavení stavby (použití typů, dodržení technických předpisů a technických norem, požadavků zdravotních, požárních, provozně bezpečnostních apod.).

(6) Prováděcí předpisy stanoví, kdy lze provádět zjednodušené stavební řízení, zejména je omezit na prověření zastavovacího plánu.

§ 11

(1) U staveb, jejichž dokumentace je schvalována podle předpisů o dokumentaci investiční výstavby, vydá stavební úřad nejprve rozhodnutí o námítkách účastníků řízení a stanoví závazné podmínky pro vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby. Jakmile bude vyřízeno případné odvolání proti rozhodnutí o námítkách — neodejme-li stavební úřad odvolání odkladný účinek — a jakmile bude splnění podmínek, popřípadě výsledku odvolání zajištěno schválením dokumentace, vydá stavební úřad bez dalšího řízení rozhodnutí o přípustnosti stavby. V odvolání proti rozhodnutí o přípustnosti stavby nelze uplatňovat skutečnosti, které účastník řízení uplatňoval nebo mohl uplatnit v řízení o námítkách.

(2) U ostatních staveb vydá stavební úřad rozhodnutí o přípustnosti stavby, rozhodne v něm o námítkách účastníků řízení a stanoví závazné podmínky pro provedení stavby.

§ 12

Stavební úřad může dávat orgánu příslušnému k posouzení a schválení dokumentace připomínky, zejména pokud jde o pokrokové technické řešení nebo o využití místních zdrojů. Orgán posuzující dokumentaci je povinen připomínky při schvalovacím řízení projednat a sdělit výsledek projednání stavebnímu úřadu.

§ 13

(1) Stavební úřad vykonává státní stavební dohled nad přípravou staveniště a prováděním, užíváním a udržováním staveb; dohlíží zejména na dodržování rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona a jiných stavebních předpisů. Při provádění staveb také dohlíží, zda je vykonáván dozor podle zvláštních předpisů, zejména pokud jde o dodržování technických norem, technických podmínek a bezpečnostních předpisů.

(2) Zjistí-li stavební úřad při dohledu závažné vady, nařídí jejich odstranění.

§ 14

(1) Vlastníci staveb jsou povinni uchovávat po celou dobu užívání stavby úplnou dokumentaci stavby odpovídající skutečnému stavu se všemi souvisejícími rozhodnutími a schváleními. Orgány státního stavebního dohledu mohou do těchto podkladů kdykoliv nahlížet.

(2) Prováděcí předpisy stanoví, které části dokumentace odevzdá vlastník stavby stavebnímu úřadu k archivním účelům.

Oddíl IV

Asanace a užívání nezastavěných pozemků

§ 15

(1) Stavební úřad může nařídít provedení postupných a soustavných úprav území, na němž vznikly závažné vady na pozemcích (asanace

krajiny) anebo úprav zastavěného území, v němž velká část staveb nevyhovuje požadavkům výstavby obce (asanace obcí). Tyto úpravy musí být v souladu s územním plánem.

(2) Stavební úřad může k odstranění stavebních, zdravotních, komunikačních nebo hospodářských závad nařídít také úpravy na jednotlivých stavbách nebo pozemcích nebo menší změny hranic zastavěných pozemků vůči nezastavěné části sousedního pozemku nebo zřízení věcných břemen (drobná asanace). Provedení drobné asanace dohodou je přípustné jen s povolením stavebního úřadu.

§ 16

(1) Náklady úprav spojených s asanací krajiny nebo obce hradí stát. Stavební úřad může uložit osobám, kterým z úpravy vzejde užitek, zaplacení přiměřeného příspěvku. Vznikla-li potřeba úprav z činnosti nebo zanedbáním povinností, uloží stavební úřad osobám, jejichž činností nebo zanedbáním závady vznikly, zaplacení celých nákladů nebo jejich částí; zároveň stanoví podmínky zaplacení. Náklady spojené s drobnou asanací nese osoba, jejíž činností nebo zanedbáním povinností nutnost úprav vznikla nebo v jejímž zájmu se asanace provádí.

(2) Pro odstranění a vypořádání škod, vyvolaných provozem podniků státního socialistického sektoru podléhajících hornímu zákonu, na majetku ve správě jiných organizací státního socialistického sektoru platí zvláštní předpisy.

§ 17

(1) Nezastavěné pozemky v obcích může stavební úřad, je-li to nezbytně nutné z hospodářských nebo jiných obecných zájmů, přikázat organizaci socialistického sektoru na její žádost dočasně do užívání a určit jeho způsob a trvání. K tomu účelu může stavební úřad zrušit nebo změnit nájemní nebo jiná užívací práva.

(2) O podmínkách užívání pozemku se dohodne nový uživatel s vlastníkem ve lhůtě určené stavebním úřadem. Nedojde-li v urče-

né lhůtě k dohodě, rozhodne na žádost vlastníka nebo nového uživatele stavební úřad.

(3) Nový uživatel poskytne původnímu uživateli náhradu majetkové újmy, kterou utrpěl přikázáním pozemku dočasně do užívání. Nedojde-li k dohodě, určí stavební úřad na žádost původního uživatele výši a způsob náhrady majetkové újmy.

(4) Ustanovení § 25 vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby, zůstává nedotčeno.

Oddíl V

Vyvlastnění

§ 18

(1) Vyžaduje-li to uskutečnění úkolů stanovených státním plánem rozvoje národního hospodářství, uskutečnění stavby nebo její užívání anebo provedení asanace, lze potřebné nemovitosti nebo práva k nim vyvlastnit. Nedojde-li o vyvlastnění pro účely uskutečnění úkolů stanovených státním plánem rozvoje národního hospodářství, lze nemovitosti nebo práva k nim vyvlastnit, jen převažuje-li zájem na uskutečnění nebo užívání stavby anebo na provedení asanace nad jiným oprávněným zájmem dosavadního vlastníka nebo jiného oprávněného.

(2) Vyvlastnit lze, jen není-li možno účelu vyvlastnění dosáhnout jinak a nelze-li získat nemovitosti nebo práva k nim dohodou. Vyvlastnění musí být ve shodě se záměry a cíli územního plánu a může být provedeno jen v nezbytném rozsahu a s nejmenším omezením práv třetích osob.

(3) Vyvlastněním lze dosáhnout, aby byla trpěna opatření, která omezují výkon vlastnického práva k nemovitostem nebo jiného věcného práva, zřízení věcných práv k nemovitostem, přechodu vlastnického práva k nemovitosti nebo postoupení, omezení nebo zrušení jiného věcného práva.

(4) Přechodem vlastnického práva k nemovitosti vyvlastněním zanikají všechna práva třetích osob k ní, pokud rozhodnutí o vyvlastnění nestanoví něco jiného.

§ 19

(1) Náhradu za vyvlastnění poskytne osoba, v jejíž prospěch bylo vyvlastnění provedeno.

(2) Je-li předmětem vyvlastnění osobní majetek nebo zemědělský pozemek, může stavební úřad přiznat vyvlastněnému na jeho žádost nebo na návrh vyvlastnítele náhradu v jiném vhodném nemovitém majetku nebo ve stavebních prostředcích.

§ 20

(1) O vyvlastnění a o náhradě za vyvlastnění rozhoduje stavební úřad.

(2) Neprokáže-li vyvlastňovaný vyvlastniteli, že třetí osoby, kterým náleží práva podle zápisu v pozemkové knize nebo podle jiných dokladů předložených v řízení o vyvlastnění, a orgány příslušné k vybírání státních příjmů souhlasí s vyplacením náhrady vyvlastňovanému, složí vyvlastnitel náhradu u soudu, v jehož obvodu nemovitost leží. Soud rozvrhne složenou částku podle předpisů o rozvrhu podstaty v exekučním řízení.

§ 21

(1) Nezačal-li vyvlastnitel nebo jeho právní nástupce užívat vyvlastněné nemovitosti nebo práv k ní k účelu, pro který bylo vyvlastnění provedeno, ve stanovené lhůtě, nejdéle však do dvou let od vydání rozhodnutí o vyvlastnění, může být na žádost vyvlastněného nebo jeho právního nástupce rozhodnutí o vyvlastnění zcela nebo částečně zrušeno. Žádost je třeba podat nejpozději do tří měsíců po uplynutí uvedených lhůt. O žádosti rozhodne orgán, který vydal v první stolici rozhodnutí o vyvlastnění.

(2) Bylo-li rozhodnutí o vyvlastnění zcela nebo částečně zrušeno, má vyvlastnitel nárok na vrácení poskytnuté náhrady nebo její poměrné části i s jejími užitky a vyvlastněný nárok na náhradu vzniklé škody.

(3) O nároku na vrácení poskytnuté náhrady s jejími užitky a o nároku na náhradu vzniklé škody a o její výši rozhoduje soud podle obecných předpisů.

§ 22

Vyžaduje-li to uskutečnění úkolů státního plánu rozvoje národního hospodářství, může stavební úřad rozhodnout, že na nemovitosti mohou být prováděny před jejím vyvlastněním nezbytné přípravné práce, zároveň stanoví jejich rozsah. O náhradě za předběžné užívání nemovitosti a o náhradě vzniklé škody platí obdobně ustanovení platná pro vyvlastnění.

Oddíl VI

Zvláštní ustanovení

§ 23

(1) Vojenská správa může označit území důležitá z hlediska obrany státu, v nichž lze vydat rozhodnutí o přípustnosti stavby jen v dohodě s vojenskou správou. Vojenská správa může také svůj souhlas vázat na splnění zvláštních podmínek pro provedení a užívání staveb.

(2) Vojenská správa může též uplatňovat zvláštní požadavky na stavební úpravy u staveb již zřízených nebo si u nich vyhradit předchozí souhlas ke stavebním úpravám; náklad na úpravy provedené na zvláštní požadavek vojenské správy hradí tato správa.

§ 24

(1) U staveb prováděných k účelům obrany státu, u staveb bytových na uzavřeném území vyhrazeném pro ozbrojené síly, u staveb bytových budovaných uvnitř uzavřených objektů a zařízení ozbrojených sil nebo u jiných staveb důležitých pro zvláštní státní zájem, může ministr předseda Státního výboru pro výstavbu v dohodě s ministrem národní obrany nebo s ministrem vnitra přenést pravomoc stavebních úřadů na orgány ministerstva národní obrany nebo ministerstva vnitra.

(2) Ve zvláštních případech může ministr předseda Státního výboru pro výstavbu v dohodě s příslušným ministrem přenést pravomoc stavebního úřadu na výkonný orgán krajského národního výboru.

§ 25

(1) Ustanovení předpisů o spojích, o vodním hospodářství, o opatřeních k neškodnému svádění horských vod, o drahách a o letectví, upravující povolování, provádění, údržbu a užívání staveb, zůstávají nedotčena; rozhodnutí o přípustnosti stavby lze však vydat jen se souhlasem stavebního úřadu (§ 9).

(2) Působnost stavebních úřadů se nevztahuje na důlní díla, důlní stavby pod povrchem a stavby v uhelných lomech a skrývkách.

§ 26

(1) Jestliže řízení a rozhodování podle tohoto zákona se týká stavebních památek nebo jejich prostředí anebo chráněných částí přírody, rozhodne stavební úřad nebo učiní opatření jen se souhlasem příslušného orgánu státní památkové péče nebo státní ochrany přírody. Souhlas může být vázán na splnění podmínek odpovídajících předpisům o státní památkové péči a o státní ochraně přírody.

(2) Nedotčena zůstávají ustanovení zvláštních předpisů, podle nichž jsou stavební úřady povinny postupovat při stavebním řízení v součinnosti s jinými orgány.

§ 27

Informační, reklamní a podobná zařízení lze umísťovat na místech viditelných z veřejných prostorů jen s povolením stavebního úřadu.

Oddíl VII

Společná ustanovení

§ 28

(1) Při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona jsou osoby, které se vykáží povolením stavebního úřadu, oprávněny vstupovat do staveb, popřípadě na staveniště a na pozemky a provádět obhlídky terénu, měření, průzkumy a dohled. Ustanovení zvláštních předpisů, podle nichž je vstup vázán ještě zvláštním povolením, zůstávají nedotčena.

(2) Osoby oprávněné podle odstavce 1 jsou povinny dbát toho, aby jejich pracemi nevznikly škody, jimž lze zabránit, a jsou také

povinny mlčenlivostí vůči nepovolaným osobám o skutečnostech, o nichž se při své práci dověděly. Náhradu za škodu vzniklou činností těchto osob poskytuje orgán, který je vyslal. Nedojde-li k dohodě o výši škody, rozhodne o ní stavební úřad.

§ 29

S výjimkou ustanovení o vyvlastňování (oddíl V) vztahují se ustanovení tohoto zákona o vlastníkovi také na uživatele stavby, jemuž byla stavba přikázána do užívání podle vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby.

Oddíl VIII

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 30

U staveb, které byly provedeny bez potřebného živnostenskoprávního povolení před počátkem účinnosti tohoto zákona, je toto povolení nahrazeno povolením k jejich uvedení do trvalého provozu (užívání).

§ 31

(1) Ministr předseda Státního výboru pro výstavbu v dohodě se zúčastněnými ministry vydá prováděcí předpisy k tomuto zákonu, v nichž také stanoví rozsah dokumentace předkládané stavebním úřadům pro jejich rozhodování a není-li způsob dokumentace upraven zvláštními předpisy, určí zároveň její způsob.

(2) Ministr předseda Státního výboru pro výstavbu se zmocňuje, aby v dohodě se zúčastněnými ministry

- a) vydal obecné stavebně technické předpisy pro výstavbu, pokud ji neupraví technické normy;
- b) stanovil výši náhrady za vyvlastnění nemovitostí a práv a za předběžné užívání nemovitostí, popřípadě zásady pro její určení stavebním úřadem; platnost těchto předpisů může v dohodě se zúčastněnými ministry rozšířit na vyvlastnění podle zvláštních předpisů;

- c) stanovil odchylky od ustanovení tohoto zákona pro některé stavby a odchylky od obecných předpisů o řízení ve věcech správních potřebné pro účely tohoto zákona.

§ 32

(1) Zrušují se ustanovení:

- a) §§ 9 až 14, 20, 23, 26 až 29 zákona č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě obcí,
b) §§ 9, 16 až 32, 40 až 46 a 50 až 53 vládního nařízení č. 93/1950 Sb., o výstavbě obcí,
c) §§ 25 až 35 patentu č. 227/1859 ř. z., kterým se vydává živnostenský řád,
d) §§ 40 až 50 živnostenského zákona č. 259/1924 Sb.,

a všechny předpisy podle nich vydané. Předpisy vydané podle § 13 odst. 2 zákona č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě obcí, kterými byly určeny některé místní národní výbory jako stavební úřady první stolice, zůstávají však v platnosti do doby, než budou změněny opatřeními rad krajských národních výborů podle § 9 odst. 2 písm. a) tohoto zákona.

(2) Do vydání prováděcích předpisů podle § 31 lze postupovat podle dosavadních prováděcích předpisů, pokud neodporují tomuto zákonu.

(3) Pokud se právní předpisy vydané před počátkem účinnosti tohoto zákona dovolávají předpisů zrušených podle odstavce 1, rozumí se jimi ustanovení tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných.

§ 33

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1959; provede jej ministr předseda Státního výboru pro výstavbu v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dr. Šlechta v. r.

88

Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění

ze dne 18. prosince 1958

o úpravě promlčecích lhůt u majetkových a mimořádných dávek

Předsednictvo Národního shromáždění Republiky československé usneslo se podle § 66 ústavy na tomto zákoněm opatření:

Čl. I

(1) Právo státu vyměřit a vymáhat majetkové dávky s příslušenstvím, upravené zákonem č. 134/1946 Sb., o dávce z majetkového přírůstku a o dávce z majetku, ve znění zákona č. 168/1950 Sb., jakož i právo státu vyměřit a vymáhat mimořádné dávky s příslušenstvím, upravené zákonem č. 185/1947 Sb., o mimořádné jednorázové dávce a mimořádné dávce z nadměrných přírůstků na majetku, ve znění zákona č. 180/1948 Sb., se promlčuje ve 20 letech.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i v případech, u nichž skončila promlčecí lhůta do dne, kdy toto zákonné opatření nabude účinnosti, pokud tomu nebrání již pravomocné rozhodnutí.

Čl. II

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti ode dne vyhlášení; provede je ministr financí.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Kopecký v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Barák v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Bakuľa v. r.

David v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Krošnář v. r.

Machačová v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Poláček v. r.

Tesla v. r.

Uher v. r.

Beran v. r.

Jonáš v. r.

Reitmajer v. r.

Dr. Škoda v. r.

Ing. Černý v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Kahuda v. r.

generálplukovník Lomský v. r.

Dr. Neuman v. r.

Ouzký v. r.

Pospíšil v. r.

Ing. Púčik v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Administrace Praha III, Tržiště č. 9, Telefon č. 495-41 až 49. — Účet Státní banky československé č. 149-5520. — Roční předplatné Kčs 36.— s přílohou Kčs 46.—. Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 28 dnů po vydání (zaplacení) reklamované částky — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, č. 313-348-De-55. — Vytiskl Knihk. národní podnik, základní závod 01 v Praze III, Karmelitská 6.
Dohledací poštovní úřad Praha 022.